

εἰς τὸ ἄκρον τῆς πόλεως, καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐξοχῆς αἱ φυλακαὶ τῆς Αἰγίνης μὲ τοὺς 400 φυλακισμένους τῶν καὶ τῆς ἐκ 200 ἀνδρῶν φρουρᾶν, μακρὸν καὶ εὐρὺ οἰκοδόμημα, συνδεόμενον πρὸς παρελθούσαν ἐποχὴν τῆς Αἰγίνης, ἐκτελούσης χρεὶ Πανεπιστημίου καὶ πρωτεύουσας διὰ τὴν μόλις ἀνηβῶσαν Ἑλλάδα, καὶ πρὸς τὸ μέγα ὄνομα τοῦ Καποδίστρια. Ἐπειτὰ τ' ἀρνάκια, οἱ ἄραιοι διαβάται, τὰ σχήματα τῶν λουομένων, ἡλιοί, ἀλλὰ καὶ δρόσος, καὶ ἡσυχία, ἡσυχία!

Ἀναμένομεν τὴν «Κρήτην» τοῦ Γουδῆ· ἡ θάλασσα τῆς Αἰγίνης δὲν εἶνε ὅπως μᾶς ὑπεδέχθη· μᾶς ἀποχαιρετᾷ ἀνυπότακτος, μυκώμενη, ὡς νὰ θέλῃ ἀκόμη νὰ μείνωμεν, ἢ καὶ ὡς νὰ μᾶς διώκῃ. Ὁ οὐρανὸς, ὡς ἐπιρεασθεὶς, φορεῖ τὰ νέφη του. Πρὶν ὅμως ἀποχαιρετήσωμεν τὴν δροσερὰν νῆσον, εἵμαρτο ν' ἀντληθῶμεν τὴν ποιητικωτάτην καὶ γραφικωτάτην τῶν σκηνῶν. Πεταχτὸ καράβι μὲ ἀνοικμένα τὰ παντὰ καταπλέει εἰς τὸν λιμένα· τὸ καράβι ἔχει τόσῃν ποίησιν, ὅσῃς ποτὲ δὲν θ' ἀπολαύσῃ τὸ πεπολιτισμένον ἀτμόπλοιο. Ἐρχεται ἀπὸ τὴν ἀπωτάτην χώραν τῆς Βαρβαρίας, ὅπου οἱ Αἰγινῆται, ὀνομαστοὶ δῦται, βουτηγτάδες ὡς τοὺς ἀπακαλοῦσι, μεταβαίνουν διὰ τὴν σπογγαλιεῖαν. Εἶνε ἡ συνήθης ἐποχὴ τοῦ κατὰ πλοῦ. Περὶ τὸ καταπλέουσαν σπεύδουσιν ἀμέσως βαρκοῦλαις, ἀλλ' ἡ συγκοινωνία δὲν ἐπιτρέπεται, ἔνεκα τῆς χολέρας, καὶ ἡ βαρκοῦλαις περιπλέουσιν ἐν ἀπόπτῳ, ὡς περιεστάμεναι θαλασσινὰ πεταλούδαι, περιπαθῶς κορτεντζάρουσιν τὸ ἄνθος τῆς ἀγάπης τῶν. Ἀλλ' ἐπὶ τῆς προκυμαίας ἄλλη συγκροτεῖται εἰκὼν περιεργείας, στοργῆς, καὶ ἀγωνίας. Ὀμιλοὶ γυναικῶν ἀγναντεύουσι μετὰ σπουδῆς τὸ καράβι· τίς οἶδε πόσα τεμάχια τῆς στοργῆς τῶν θὰ περικλείῃ ἐκεῖνοι πατέρας, ἀδελφοὺς, μνηστῆρας, υἱοὺς, καὶ πόσον πᾶλλον αἱ καρδίαι τῶν, καὶ πόσον ἡ προσδοκία τῶν εἶνε τυραννικὴ, καὶ πόσον συνάμα γλυκυτάτη. Οἱ γυμνοὶ πόδες τῶν ἀποτυπῶνται ἐπὶ τῆς ἄμμου, τὰ λευκά τῶν φακίολα κρδαίνονται ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, φέρουσι τὴν μίαν παλάμην ἄνω τῶν ὀφθαλμῶν, τὴν ἄλλην ἐπὶ τῆς μέσης ἢ ἐπὶ τοῦ αὐχένος πρὸς ἀνεωτέραν κατόπτευσιν, καὶ νομίζετε ὅτι ἀπεσπάσθησαν ἐξ εἰκόνης ὠρισμένης ζωγραφικῆς σχολῆς, ἢ παριστῶσι τοὺς γραφικωτάτους στίχους εὐρωπαϊοῦ ποιητοῦ τῶν παραλίων καὶ τῶν θαλασσῶν.

Καὶ μετ' ὀλίγον ἀπὸ τῆς «Κρήτης» καταπλέομεν εἰς Πειραιᾶ, μετὰ διάπλοον θορυβώδη τεταραγμένης θαλάσσης καὶ ταρῶνδεστέρων γελῶτων· ἀλλὰ πόσον εἴμεθα πλήρεις τῆς ἐπαργιωτῆδος παρθενίας τῆς Αἰγινητικῆς ἀκτῆς καὶ τῶν εἰκοσιεὶς ἐν εὐθυμῇ καὶ δρόσῳ καὶ φαγοποιῇ καὶ φιλοξενίᾳ διαρρυσσασῶν ὥρῶν μας, ὥστε καὶ αὕτῃ ἡ θάλασσα τοῦ φαλήρου μᾶς παρίσταται, οὐκ οἶδαμεν πῶς, — ἀνούσια καὶ ψιμυθιωμένη.

Ὁνουλουλοῦ.

ΒΡΟΧΗ, ΒΡΟΧΗ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Πύργος, 7 Αὐγούστου.

Οὔτε περὶ τῆς ἰδρυθείσης νέας ἐταιρίας τοῦ σιδηροδρόμου σήμερον θὰ πραγματευθῶ, οὔτε περὶ τῶν σκέψεων καὶ ἀποφάσεων τῶν πρὸς παραλαβὴν αὐτοῦ ἀφικθέντων συμβούλων καὶ προέδρου τῆς ἐν λόγῳ ἐταιρίας, οὔτε περὶ τῆς προσδοκωμένης ἐσοδείας τοῦ σταφιδοκαρπού, οὔτε περὶ οἱ οὐδὴπατε ἐτέρου ἐνδιαφέροντος ἀντικειμένου θὰ ἐμιλήσω, καθ' ὅσον διατελούμεν ἅπαντες ὑπὸ τὸ κράτος μεγίστου φόβου, ἵνα μὴ εἴπω ἀπελπισίας, ὡς ἐκ τῆς ἀθλίης κατα-

στάσεως τῆς ἀτμοσφαίρας. Ἡ σταφὶς ἐβράχην. Τὸ πᾶν ἀπώλετο δι' ἡμᾶς. Ἡ δυστυχία θέλει ἐπέλθῃ ἀναποφεύκτως καὶ τὰ ἐκ τῆς βροχῆς δεινὰ εἰσι μεγάλα. Ὅχι μόνον σπονδαία κτηματικὴ τάξις θὰ ὑποφέρῃ, ἀλλὰ καὶ τὸ δημόσιον ἐπίσης· διότι τὰ εἰσοδήματα αὐτοῦ θὰ ἐλαττωθῶσι καὶ τὸ ἐμπόριον θὰ νεκρωθῇ. Ἡ σταφὶς εἶναι ὁ παράγων τῆς κοινῆς εὐπορίας. Ὁ ἐργάτης εὐρίσκει ἐν αὐτῇ ἐργασίαν, ὁ ἔμπορος πλούτη, ἡ κυβέρνησις χρήματα ὅπως σπαταλῇ, ἐν ὀλίγαις λέξεσιν ἡ σταφὶς εἶναι ἐκεῖνη, ἥτις δίδει ἐν τῷ τόπῳ ζῶν, κίνησιν.

Ἀπὸ τῆς χθὲς, φίλε συντάκτα, ὁ οὐρανὸς καλύπτεται ἀπὸ μέλανα νέφη. Ἀνεμὸς πνέει σφοδρὸς, σήμερον δὲ τὴν πρῶταν βροχὴν κατέπεσεν, ἥτις ἂν μὲν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Πύργου δὲν ἦτο ραγδαία, ἐν τούτοις εἰς τὰ χωρία, Ἅγιος Γεώργιος, Μαλαπάσι, καὶ λοιπὰ ἦτο ἀρκετὴ, ἐπενεγκοῦσα βλάβην ὅχι σμικρὰν, εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἀλωνίων καρπὸν. Καὶ τὸ κκκὸν δὲν θέλει εἶσθαι μέγα, ἐὰν ὁ καιρὸς τὴν ὥραν, καθ' ἣν γράφω δὲν προεμήνυε γενικωτέραν βροχὴν. Ἰδοῦ, διατὶ εἶπον ἀνωτέρω διατελοῦμεν ἐν φόβῳ καὶ ἀπελπισίᾳ. Κόποι, δαπάναι, πάντα ὥχοντο. Ὁ δυστυχὴς κτηματίας καταστρέφεται. Εἶθε ἡ προμνησμένη θύελλα νὰ παρέλθῃ καὶ πρὸς σωτηρίαν τοῦ φορολογουμένου λαοῦ καὶ πρὸς σωτηρίαν τοῦ δημοσίου. Ἐν τῇ καταστροφῇ τοῦ σταφιδοκαρποῦ θὰ ἴδῃ ὁ κ. Τρικούλης συγκαταστρεφόμενον καὶ τὸ οἰκονομικὸν του σύστημα.

Θὰ ἀναγνώρισῃ ὅτι μοχθῶν πρὸς ἀνέγερσιν τῆς πλουτοκρατίας δημιουργεῖ καταστροφὴν. Θὰ κατανοήσῃ τὴν ἐπιβληθεῖσαν τῶν φορῶν ἀνισότητά, καὶ θὰ δοκιμάσῃ ἀληθῆ στενοχωρίαν ὅταν πεισθῇ ὅτι δὲν ἔχει χρήματα ὅπως οἰκονομήσῃ τὰς χρηματικὰς ἀξιώσεις τῶν ὑπ' αὐτοῦ δημιουργηθεῖσάν περιττῶν θέσεων. Τότε ἐπίσης, καὶ οἱ εἰσηγῆται τῶν κερδοσκοπικῶν ἐπιχειρήσεων θὰ διολισθησῶσιν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ βράθρον τῆς κατατροφῆς, ὅπερ αὐτοὶ ἠνέωξαν. Εἶθε λοιπὸν νὰ μὴ ἐπέλθῃ ἡ συμφορὰ διὰ νὰ ἀποφύγωμεν ἐπακόλουθα δυσάρεστα.

Ταύτην τὴν στίγμην καθ' ἣν σοὶ γράφω ταύτην, πάλιν ἤρξατο νὰ βρέχῃ. Ὁ θεὸς νὰ λυπηθῇ τὸν κόσμον. Ἡ ἐφετεινὴ χρονιά εἶνε ἐκτακτος διὰ τὰς δαπάνας τῆς καλλιέργειας, καὶ ἐπομένως κρίσιμος.

Ἀγορανομικὸν Δελτίον.

Κρέας βέειον, ἡ ὀκ. δρ. 2. Μόσχειον, 2 40. Ἀμνών, 2. Ὀρνίθια τὸ ζεύγος, 2.00—3.20. Νῆσσα, τὸ ζεύγος 4 δρ. Μελιτζάνες αἱ δύο, 15 λ. Πατάτες, ἡ ὀκ. 30 λ. Ντομάτες, ἡ ὀκ. λ. 60. Μπάμιες, αἱ 400 λ. 30. Ἰνὰ τὰ τρία, λ. 25. Φασούλια ξενικά, λ. 90. Ντόπια, 70. Σῆνα, 30—'0. Σταρούλια, 40—60. Ροδάκινα, 1.20—1.40. Ἀπίδια, 60. Καρπούζια, 20 λ. ἡ ὀκ.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

τὸ ὥραιον μυθιστόρημα τοῦ **Ἰουλίου Κλαρετῆ** περὶ τῶν πρῶτον ἐν τῇ **Συλλογῇ Μυθιστορημάτων** πωλεῖται ἐν ᾧ γραφεῖται μὲς ἀντὶ **ν. δρ. 1.80.**

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ

τοὺς ἔχοντας τοὺς ἐξῆς ἀριθμοὺς τοῦ *Μη Χάνεσαι* : **64, 101, 110, 150, 158, 162, 183, 201, 274, 282, 321, 431** νὰ μᾶς τοὺς διευθύνουν εἰς τὸ γραφεῖον, οἱ θέλοντες ἐπὶ πληρωμῇ.